

ЩОДЕННИК № 42

Вбивство милосердя.

РОЗСТРІЛ ГІРНИЧОГО ВІДЛУННЯ

У тиші перевалу, де скелі вітрам не завада,
перешкода,
На кручах таких, на які ніхто не проник,
Жило-поживало веселе гірське,
гірська луна, -
Воно відгукувалося на крик – людський крик.

Коли самотність грудкою підкотить під горло,
під горло
І здавлений стогін ледь чутно в урвище впаде,
Крик цей про допомогу луна підхопить,
підхопить швидко,
Підсилить - і дбайливо до рук своїх донесе.

Мабуть, не люди, напившись дурману та зілля,
та зілля,
Щоб не був почутий ніким гучний тупіт і хропіння,
Прийшли вбити, обеззвучити живе,
жива ущелина, -
І луну зв'язали, і в рота йому засунули кляп.

Всю ніч тривала кривава зла потіха,
потіха, -
І луна тупотіла - але звуку ніхто не чув.
На ранок розстріляли притишле гірське,
гірська луна -
І бризнули сльози, як каміння, з поранених скель!
І бризнули сльози, як каміння, з поранених скель.
І бризнуло каміння, як сльози, з поранених скель...

Адже це в тобі розстріляли милосердя. Розстріляли нелюди, напившись дурману та зілля. Ти напиши, як це відбувалося - вбивство в тобі співчуття до людей, до батька, матері, сестри, брата. Ти знаєш, коли звір потрапляє в капкан, він відгризає собі лапу і тікає з нього. Ти перебував у колі наркоманів, і вбивство милосердя в тобі було продиктоване бажанням вижити в цьому середовищі - з вовками жити, по вовчі вити. Але зараз ситуація змінилася, і та частина твоєї душі, на відміну від звірячої ноги, може повернутися до тебе.

Вбивши двох малюків, наркоман повісився у камері слідчого ізолятора.

Коли до мене приходить думка вколотися, я згадую, як,
убивши двох малюків, наркоман повісився у тюремній
камері.

Батько, який повернувся ввечері з роботи, довго не міг відчинити двері: замкова щілина була забита сірниками. У квартирі він побачив страшне, чого людське серце не витримує. У кухні на підлозі лежали порізані діти. Слідчому, що приїхав, теж стало погано. Батьки вбивалися так, що лише до ранку знайшли сили на прохання міліції оглянути квартиру. З небагатого будинку зникли відеомагнітофон, фотоапарат, три ланцюжки. Того передноворічного дня Олександра Голованова не цікавили ні ялинки, ні подарунки – він мучився через відсутність «доз». Сам не працював, трусити батьків- пенсіонерів марно. Вирішив позичити у знайомих, піднявся до квартири поверхом вище – там був

телефон. Будинок заселили нещодавно, один одного люди майже не знали, але маленькі люб'язності надавали і незнайомим сусідам. Голованова впустили до будинку.

Телефонна розмова завершилася нічим. Потрібен був новий план. Щось продати. Що? Голованов усміхнувся господарям, привітав із наступаючим Новим роком. І пішов, щоб повернутися за півгодини. Вже з ножом.

Батьки на цей момент пішли. Але дітлахи впустили дядька Сашка з радістю. Адже зовсім недавно сама мама відчиняла йому двері! Першою загинула дівчинка. На її крик прибіг молодший брат. Діти заважали, Голованов думав лише про одне – скоріше вколотись.

Через два дні його взяли у притоні наркоманів. На одному з допитів убивця заплакав, шкода дітей, але жодної іншої можливості здобути грошей не було. У ніч проти 13 січня Олександр Голованов повісився в одиночній камері слідчого ізолятора .

Комсомольська правда.

Зараз мені так шкода тебе

Увечері я зустрівся з К****, вмазалися, прийшовши у двір ми побачили С****, стали вимагати в нього гроші, він став грубити, ми затягли його в під'їзд, стали бити, поставили на коліна, він плакав, просив вибачити, але ми, продовжуючи знущатися, помочилися на нього... Нещодавно я охрестився, зараз мені так шкода тебе, пробач мені С****.

Мене справді боялися люди

Сьогодні їздив із пацаном із групи за гардиною. Він розповідав, як бив людину, яка його підвела. Він хвалився мені, як саме завдав йому болю, а потім забрав у нього гроші. Я в групі володію деяким авторитетом, заробив за три курси, для цього я бив людей (але не часто), забирав гроші, був жорстокий, злий, мене дійсно боялися люди, але ще більше боялися людей, з якими я спілкувався.

Митяй .

Зараз ти познайомишся із пристрастями людини, ти дуже довго йшов до цих пристрастей. Пристрасть мовою науки - це негативна думка, яка змушує людину робити ті чи інші гріховні вчинки. Мовою віри - це біс, який напускає цю думку.

Усього пристрастей вісім:

1. Обжерливість
2. Любодіяння. Блуд. Зрада
3. Сріблολюбство. Гарне життя
4. Гнів. Ненависть
5. Безнадійність
6. Лінь
7. Марнославство
8. Гордіня

Ми добре розуміємо, що тобі важко буде розібратися в цьому, а тим більше звільнитися від цих пристрастей, але життя не стоїть на місці, ти все одно станеш дорослим. Робота за пристрастями – це робота на все життя. Ми не маємо права не говорити про них.

Уяви: ти йдеш дорогою, а ми знаємо, що там є глибокі ями, і ми попереджаємо тебе - не відступися! Перша пристрасть включає куріння сигарет, трави, пияцтво, наркоманію, ненажерливість. Перші 40 щоденників були кинуті на боротьбу з цією пристрастю.

Обжерливість.

В даному випадку тобі як наркоману потрібно поставити три завдання.

1. Припинити вживання наркотиків та трави.
2. Припинити вживання алкоголю.
3. Припинити вживання тютюну.

Тверезість для тебе – порятунок від голки. Життя тобі ставить умову - тверезість або старе життя. І ти маєш це прийняти.

■ А чому інші п'ють, а мені не можна?

■ А ти не дивися на інших, вирішуй свої проблеми.

Тобі треба змиритися зі своєю долею, уяви, що ти хлопець і народився б 1 м 50 см, адже ти прийняв би це і змірився б з цим. Звісно, хтось усе життя заздрить високим, але хіба це життя? Так само і в тверезості - ти можеш шкодувати про це (стримальник) і радіти цьому (свідомий непитущий). Але в будь-якому випадку ти маєш це прийняти і змиритися з цим. Ти зрозумій, наркомани через це і сидять на голці і досі вважають це невиліковною хворобою. А в тебе є вихід – радісна тверезість!

руйнування брехливих переконань

№ 14. Я точно знаю, що кину колотись, тільки в клуб ходити не буду, я й один впораюся. Ще раз уважно прочитай притчі щоденника № 8 та № 20. Вся справа в тому, що залежність від суспільства, від Спілкування з собі подібними у нас дуже велика (УВАГА: необхідно прочитати книгу «Як організувати клуб взаємодопомоги наркоманів»). Ти ж хочеш піти того середовища і залишитися там один, одна. Постав собі за мету - постійно ходити в клуб, мінімум двічі на тиждень для підтримки. Тобі, коли прийшов у клуб, допомогли, зараз починай допомагати іншим і навіть собі, а може, собі в першу чергу. Клуб – це маленький острівце твоєї безпеки. Ти зрозумій – допоміг тобі саме КЛУБ. Водночас ти вільний, і не ходити до клубу. Ніхто не примушуватиме тебе це робити, як це практикується в тоталітарних сектах. Приймай це рішення особисто для себе.

Ти зрозумій – допоміг тобі саме КЛУБ.

Робота з думкою-ГОНОм

Про що тоді взагалі можна думати?» А ось дивись – вся таблиця по роботі з ГОНОм , основний текст, твоя особиста молитва тощо. Це і є твій захист від будь-яких думок. Як тільки ти виявляєш себе розмовляючим зі своїми думками, відразу включає захист. Наприклад, ченці читають Ісусову молитву. З сьогоднішнього дня з усіх видів, запропонованих тобі захистів, ти маєш обрати ОДНУ, яка завжди тебе рятуватиме. Звичайно ж, не треба забувати і про решту, але ця повинна бути завжди на готові . Хлопці з клубів розповідають, що навіть уві сні вони користуються цією допомогою. Тобі треба вибрати саме одну-дві, не більше, інакше, ГОН застане тебе зненацька, і ти згадуватимеш, що ж треба робити.

П Р И Т Ч А

Сімдесят сім хитроців

Розговорилися кішка з лисицею як від собак позбутися. Кішка каже: «Я собак не боюся, тому що у мене від них один прийом є». А лисиця каже: «Як можна з одним хитроцем позбутися собак? У мене сімдесят сім хитроців є і сімдесят сім вивертів є». Поки вони говорили, наїхали мисливці та набігли собаки. У кішки один прийом, вона схопилася на дерево і тільки хвостиком помахала собакам. А лисиця почала свої викрутки (згадувати), та не вивернулася і опинилася в лапах у собак.

Про віру

Зі щоденників наркоманів

Я вважаю себе невірним, але завжди вважав і вважаю зараз, що мені допомагає якась Сила, яка мешкає у мене всередині, і я вірю, що ця Сила мені допоможе.

Лист із зони

Привіт Дімоні ! Ти просив написати, як тут життя. Туга страшна, можеш собі уявити, коли сидить 30 людей, яким немає справи одна для одної, все вже переказано на кілька разів. Дві радості – прогулянка та листи. Листи! Так! Що таке листи в Системі цієї, це тоненька

нитка, яка пов'язує нас із свободою. Саме листи вселяють впевненість у своїх силах, тільки завдяки їм черпаєш енергію для продовження боротьби за виживання в цьому божевільному світі. Завдяки вістям з Волі, розумієш, що ти ще комусь потрібен там за парканом, що твоя доля небайдужа людям. Я думаю, що зрозуміло висловлююсь. Дякую всім, хто пам'ятає про нас! Дякую рідним та знайомим, усім, хто не залишає нас у такий нелегкий час. Честь і хвала їм усім! Знав би ти, як я вам заздрю, у вас щодня відбувається щось нове, цікаве, ходять до театрів тощо. У мене наступний день схожий на попередній, і нічого не відбувається. Нещодавно, тобто. 19.02.01 р. вивозили з в'язниці на суд, розбирали мою заяву на запобіжний захід, але відмовили – залишили арешт. У всіх своїх бідах винен я сам, і ніхто більше, але я намагаюся не жалкувати за минуле. Навіщо звертати увагу на минуле, треба думати про майбутнє, дивитися вперед, звичайно, враховуючи помилки минулого. По суті, свій я оптималіст і вважаю, що в найгіршій життєвій ситуації є свої позитивні сторони. Потрібно лише знайти їх та змусити працювати на свою користь. Дімон, користуючись нагодою, хочу звернутися через тебе до людей, які мене знають по клубу. Я буду дуже вдячний та вдячний усім, хто напише мені у ці стіни. Мені дуже потрібна ваша підтримка. Звичайно, я не вправі наполягати на цьому писати мені треба в першу чергу за покликом серця, а не для галочки. І якщо хтось не визнає за потрібне написати мені кілька рядків, я не засмучуся – значить, я заслуговую на таке ставлення з його боку. Дай зрозуміти людям, що вони роблять добру справу і колись їм це зарахується (можливо не скоро, але випробування часом найскладніше в житті і не всім дано гідно його витримати). Нехай не соромиться, писати мені правду, я сам не янгол і якщо знаходжуся тут, це говорить саме за себе.

Ще раз повторююсь, я дуже радий, що ви всі не вживаєте цієї погані більше, радий, що ходите в клуб, працюєте над собою – розумієте, що в цьому ваша сила у боротьбі з таким глобальним злом, як наркоманія. Як мені нещодавно написала моя мама, що клуб, напевно, святе місце, раз там виходить допомагати полеглим. Я з нею цілком погоджуюся. Найголовніше це перший крок до тверезості, і ви його, безумовно, зробили. Це супер! Я пишаюся тим, що я маю таких товаришів і подруг і готовий постраждати за ваше ім'я. Я знаю, що і багато хто з вас готовий відповісти так само за будь-якого з нас. Такого взаєморозуміння та такої підтримки немає навіть у цьому кримінально-злочинному світі. Все що пишуть у популярній літературі та показують у кіно – казка. Останнім часом світ наш подрібнював, і вже немає того, що було раніше. Але що тобі говорити про в'язницю, у тебе Дімон життя інше, і я впевнений, що проживеш ти його гідно, а не так, як я. Адже я з 15 років з невеликими перервами катаюся по острогах та в'язницях і нічого, окрім підірваної психіки та хвороб, я не нажив тут. Звичайно, розуму набираюся, але видно недостатньо ще, раз я знову знаходжуся в цих стінах. Саме прикро, та обставина, що я тільки почав нормальне цікаве життя (відійшли від наркотиків), тільки закрутився кругообіг подій хороших і ось і будь ласка знову чотири стіни та ґрати на вікні. Димоне, ти пишеш, що збираєшся на з'їзд у Н-Тагіл. Якщо мені не зраджує пам'ять це 4 з'їзд колишніх наркоманів, я дуже радий за те, що відбувається такий глобальний захід. Коли я був на волі, я читав про те, що проходило цей з'їзд і дуже хотів поїхати туди. Але не доля. Але нічого страшного, я знаю, що з'їзд цей не останній і після звільнення я обов'язково поїду на такий захід. Лист цей прийде вже після того, як ви приїдете звідти. Я знаю, що все у вас вийде, як треба і впевнений, що ви скажете там своє вагомe слово. Обов'язково напиши мені свої враження від поїздки, це дуже цікаво. До речі, Дімон скажи в клубі, що якщо хтось хоче мені написати, але в нього немає часу – нехай пишуть мені всі разом один лист, кожен по кілька рядків. Це мені також буде приємно. Ну а ти, друже, пиши мені самостійно, я завжди радий бачити твій почерк. Пиши про все, що там відбувається у вашому світі. Ще Дімон у мене до тебе буде кілька доручень. Подзвони Альоні і дізнайся, чому вона мені не пише. Тільки обов'язково додзвонись! Я писав їй уже давно, а досі ні відповіді, ні привіту. Так само поцікався у Юлі, чим викликано її таке тривале мовчання. Напиши мені, як справи в Інни та Ані – чи ходять вони до клубу? Коротше, Дімон пиши докладніше про справи ваші, про клуб, як ви відпочиваєте, і ще я з нетерпінням чекаю на ваші фотографії. Мамі твоєї низько кланяюся і бажаю всього найкращого в житті! Вона виховала чудову, порядну Людину!!! Ну, я сподіваюся, що не сильно втопив тебе своїм трохи плутаним листом, але зрозумій, у камері складно зосередитися, репетує радіо – і всі намагаються його перекидати, коротше повний безлад. Димон, але я, незважаючи на всі труднощі життя цього, не падаю духом і буду тільки радий, якщо ви допомогатимете мені, підтримуватимете

морально. Я не хочу здатися сентиментальним, але багато залежить від вашої підтримки. Про це я писав вище. І чим більше буде ваших листів, тим сильнішою буде моя впевненість у вас і в моїх силах. Я з нетерпінням чекаю звісток від вас! Ну на цьому закінчуватиму свого листа, побажавши тобі зокрема і всьому клубу в цілому – успіхів, міцного здоров'я та щастя! По-дружньому обіймаю вас, міцно тисну руки. Зі щирою повагою, Дімон . 23.02.01 р. Усіх пацанів вітаю зі святом 23 лютого! Давайте не хворійте.

Запитання до щоденника № 42

1. Як вбивають у людях і намагалися вбити в мені милосердя?
2. Як я розумію, що таке пристрасть?
3. Чи я повністю звільнятися від обжерливості?
4. Який прийом я обрав найголовнішим у роботі з ГОНОм ?
5. Як я вважаю, що таке віра? Як я ставився до віри до клубу, як зараз?
6. Чи я визнаю, що мені заборонено пити спиртне, бо я наркоман?
7. Чи змирився я з тим, що мені заборонено пити спиртне, бо я наркоман?
8. Я вважаю повністю тверезе життя радістю чи горем?
9. Ще раз прочитай «Убивши двох малюків, наркоман повісився у камері слідчого ізолятора». Що я думаю про цей випадок?
10. За який поганий вчинок, який я зробив у минулому, мені соромно досі?
11. Чи я продовжуватиму ходити в клуб?
12. Чи буде я писати звичайні щоденники після проходження програми?
13. Чи я переписуватимуся з наркоманами, які перебувають у місцях позбавлення волі?
14. На який час я вирішив відмовитися від а) наркотиків; б) трави; в) спиртного; г) тютюну?
15. На який час я мрію відмовитися від а) наркотиків; б) трави; в) спиртного; г) тютюну?
16. Яке питання мене хвилює зараз?
17. Якою радістю я хочу поділитись у щоденнику?
18. Мій настрій на тверезість на завтрашній день/наступну добу. Обов'язковий щоденник не пишеться, формули 3 рази можеш писати свої власні, які ти придумаєш.

Ми проповідуємо тверезий розум.
